

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
24. listopadu Léta Páně 2024

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

12

PROSINEC

Narodil se

Kristus Pán, veselme se. Že to není vhodná úvodní věta tohoto čísla Vini-
ce, když za týden teprve začíná advent?
Když se ale podíváme kolem sebe, může
nás to znejistět. Vánoční stromky už se
stěhují na prodejní místa a domýšlím se,
že si je zákazníci neodnášejí do sklepů,
ale rovnou do obývacích. Na Štědrý večer
tam pak Vánoce, místo aby
začaly, naopak skončí. Jako
bychom se už nedokázali
na něco krásného těšit,
čekat, jako se vyhlídí vý-
chod Slunce z horského
hřebene nebo ze skal-
ního útesu nad mo-
řem.

Důvod pro nadpis tohoto úvodníku
je však jiný. Je jím vzpomínka na loňský
9. prosinec, kdy v pražské katedrále
proběhlo rozloučení s Karlem Schwar-
zenbergem. Fialová barva tehdy repre-
zentovala nejen adventní ztišení, nýbrž
i smutek ze smrti. A k tomu, liturgicky
trochu nemístně, zněla na přání ze-
snulého vánočního koleda. Byla
v tom však hluboká symboli-
ka. Tak jako advent je při-
cházením Boha k nám, tak
zase umírání je přicháze-
ním nás k Bohu. A v tom
je naše naděje, protože
nám, NÁM narodil se.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady v listopadu

V úterý 19. listopadu se na faře sešla pastorační rada naší farnosti a věnovala se zejména plánování předvánočních akcí. Ve čtvrtek 5. prosince nás čeká tradiční Mikulášská besídka pro děti, o týden později (ve čtvrtek 12. prosince v 19 hodin) druhá přednáška v rámci Zimních večerů u sv. Václava. Hostem tohoto večera bude psycholog Martin Loučka, zakladatel Centra paliativní péče, a věnovat se bude tématu „dobrého umírání“. Jsme rádi, že Martin Loučka přijal naše pozvání, je to vzácný host a chtěli bychom ho v naší farnosti uvítat početným publikem. Srdečně na tento večer zveme.

Vzhledem k tomu, že se v týdnu od 15. do 22. prosince bude před kostelem sv. Václava konat Vánoční městečko, již tradiční akce Městské části Praha 10, příležitost ke svátosti smíření

před vánočními svátky bude letos již předtím, v pátek 13. prosince v kostele sv. Václava od 15 do 18 hodin, a pak ještě v pondělí 23. prosince, v témže odpoledním čase taktéž u sv. Václava. V sobotu 14. prosince se v sále skuteční adventní duchovní obnova, povede ji pan farář Artur Matuszek.

I v letošním roce bychom rádi o vánočních svátcích zpřístupnili naše kostely. Kostel sv. Václava by měl být otevřen veřejnosti na Štědrý den od 12 do 15 hodin, stejně tak pak na Boží hod. Budeme vděční, když se farníci zapojí do hlídání kostela, tabulku, do které se dobrovolníci mohou zapisovat, najdete v kostele sv. Václava vzadu za lavicemi.

AD

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Děkujeme za spoustu plyšáků, hračky, knížky a hry pro děti v Krnově a okolí postižené povodněmi. Předali jsme je organizátorům tamní pomoci.

V neděli 24. 11. o slavnosti Krista Krále jsme na nástěnce farní charity v kostele sv. Václava uveřejnili přání chudých spoluobčanů z Prahy 10 tak, abychom jim mohli udělat radost vánočními dárky, které prý pro hodně z nich budou dárky jedinými. Někteří z obdarovaných se už prý těší zvláště na předávání v kostele sv. Mikuláše. Pro-

síme, abyste dárky – pěkně zabalené a označené příslušným číslem – přinesli do koše v kostele sv. Václava nejpozději v neděli 15. 12., abychom je mohli předat v kostele sv. Mikuláše v úterý 17. 12. od 15.00 hod., kam jsme všichni také zváni.

Opět prosíme, aby se nám ozvali dobrovolníci a dobrovolníci, kteří by byli ochotni navštěvovat potřebné spoluobčany.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz
č. účtu: 3400038319/0800

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Adventní zamyšlení

Podle textu P. Jana Regnera z přílohy Perspektivy Katolického týdeníku 2017/48.

Příští neděli začíná nový liturgický rok. První adventní neděli vstupujeme do období očekávání příchodu Mesiáše na svět v podobě malého bezmocného dítěte Ježíše.

Vstupujeme do poetického období, které je u nás spojeno s rorátními zpěvy a zapalováním svící na věnci, do času příprav na oslavu narození Spasitele. Tato doba očekávání je však symbolem celé naší křesťanské cesty, která má být příchodem Boha, který se vtěluje do těch nejvšednějších situací našeho života. Často jsme zaneprázdnění řadou nejrůznějších věcí, děláme jistě mnoho dobrého, ale i tyto zdánlivě bohubilé činnosti nás mohou nakonec odvádět od toho jediného, na čem záleží.

Adventní doba nám nabízí čas k soustředění. Můžeme na chvíli odložit vše, co zaměstnává naši mysl a srdce, zastavit se a uvědomit si, odkud a kam to vlastně chvátáme, co je a co má být naším cílem. Můžeme se tak otevřít nové dimenzi, díky níž začneme prožívat každý den naplno. Přítomnost pak bude dávat všemu smysl, neboť do ní se vlévá to, co už uplynulo, a z ní proudí vše, co bude. S tím se ovšem váže potřeba duchovně rozlišovat vše, co přítomnost naplňuje.

Jak se tedy připravit na příchod Pána do našich životních příběhů? Možná

tím, že otevřeme své srdce jeho neustálému „adventu“. Vždyť Hospodina můžeme najít v každé chvíli a ve všem: v přírodě, v dějinách Božího lidu, ve tváři bližního, ba i v každé jednotlivé životní zkušenosti. Na jeho příchod se připravíme tím, že budeme vnímat jen naše „tady a teď“, zaměříme se na přítomnou chvíli, neulpíme na tom, co už minulo, ani se nebudeme trást před tím, co teprve přijde. Že budou naše všední myšlenky, slova a skutky naplněné Ježíšovým duchem.

Dále připojuji vyprávění Ignáce Muchy z knížky Ve víru víry, vydané Karmelitánským nakladatelstvím v roce 2011.

Putování

Jedny Vánoce jsem se zúčastnil zajímavé farní akce – putování setmělým městem s rozžatým betlémským světlem. V předvečer Štědrého dne se nás sešlo pár desítek lidí nejrůznějšího věku na místě rozdávání betlémského světla a pak jsme se společně vydali na dvanáctikilometrovou pout, která končila u našeho kostela. Každý z nás si nesl nějakou lucerničku nebo lampičku, v níž hořel plamínek světla, které k nám někdo jiný dovezl až z Betléma. A my jej temnotou nesli zase dál. Byl večer, ticho, všude kolem zima, sychravo, nevlídno a tma.

Občas jsme plamínek světla předali někomu na ulici. Jindy jsme zastavili

u nějakého domu a světlo předali někomu z jeho obyvatel. Sem tam někomu z nás světlo zhaslo, tehdy mu posloužil plamen světla od ostatních. Občas někdo klopýtl nebo uklouzl na náledí. Někomu se tak po cestě dokonce rozbila lampička, takže se pak střídal v nesení světla s někým jiným. O plamen světla jsme se tedy dělili s dalšími lidmi, ale i navzájem mezi sebou. Několikrát jsme se zastavili, abychom si krátce odpočinuli.

Každý z nás zde na Zemi je vlastně poutníkem, někdy tmou a zimou. Kaž-

dý z nás dostal při křtu plamen světla, aby jej uchoval a předával dále. Každému z nás plamen někdy skomírá, či dokonce zhasne. Každý občas klopýtné. Někdy máme světla na rozdávání, jindy ho potřebujeme přijmout od druhých... Pořád jde však o to, abychom neztratili směr a nenechali zhasnout plamen, abychom zůstali nositeli i dárci obdrženého světla. Někdy to něco stojí. Ale obdržíme i radost, kterou svět nemůže dát. Šťastnou cestu!

Jana Gottwaldová

Sursum

Jak se asi budou cítit věřící ve španělské Valencii nebo u nás na Jesenicku, až o první neděli adventní uslyší v kostele o úzkosti národů bezradných nad hukotem a příbojem moře a o smrtonosném strachu působeném tím, že hvězdný svět se zachvěje. (Lk 21,25-26) Ovšem zachvívá se nejen příroda. Otřásá se společenský řád naší civilizace, protože se vytrácí základní předpoklad demokracie – poctivost a ryzí charakter mnohých politiků i voličů. Úzkost tak cítí ti, kterým jde o společné dobro, protože začínají být bezradní nad řevem těch, kteří se ženou jako divoká voda za vlastním prospěchem. Otřásá se i církev. Naposledy nám to v půli listopadu bolestně připomněla rezignace arcibiskupa z Canterbury, která přišla jako blesk čistého nebe.

Úryvek, který uslyšíme o první neděli adventní (Lk 21,25-28.34-36), není ale děsivou předpovědí apokalypsy. Je evangeliem – dobrou zprávou. Ta spočívá v ujištění, že právě do nemocného

a rozbouřeného světa přichází Syn člověka a že vše směřuje k „onomu dni“, tj. k dobrému cíli. A my ho můžeme rozpoznat a očekávat.

K tomu je třeba mít nezatížené srdce, tj. nitro. Ježíš varuje před příčinami takové deprese, která jako kocovina snižuje vnímavost a schopnost reagovat. Nepřekvapí nás varování před nestřídmostí v neřestech. Překvapující je varování před nestřídmostí ve starostech, protože úzkostné pečování o pozemské živobytí také brání radostnému očekávání. To se lehko řekne, ale jak to zvládnout? Jak si udržet potřebnou lehkost srdce?

Nejlepší prevencí je bdělost pramenící z modlitby. (Lk 21,36) Ne nadarmo slyšíme v úvodu vrcholné modlitby výzvu Sursum corda – Vzhůru srdce. V této modlitbě se nejprve děkuje, teprve potom prosí. Křesťanská modlitba není žádné opium. Je nutná jako dýchání a dechu je i podobná: nádech-díků, výdech-prosba.

Vedle tohoto ryze duchovního doporučení, které nás asi nijak nepřekvapilo, je tu ještě jiná výzva co dělat uprostřed všech těch hrůz. Jistě bychom ji také mohli vyložit v duchovním smyslu, ale ona se primárně týká našeho těla: Vzpřimte se a zdvihněte hlavu. (Lk 21,28) Tělesnost bývá v naší církvi upozadována, nevěnuje se jí pozornost. Snad je to důsledek příliš zjednodušeného pojetí člověka jako skládačky: duše, o níž přece jde, a tělo, které je spíš na překážku a jednou stejně odpadne. Takové pojetí má svůj původ v řecké filosofii, ale Bible chápe člověka jako jednotu obojího.

Jak důležitou roli pro naši spiritualitu tělo představuje, ilustruje výstižně vzpomínka spisovatele a skauta Jiřího Stránského. Když div neumrznuł třesa se zimou při mnohahodinovém nástupu v lágru, zkušenější spoluvězeň, hrabě Jiří Dohalský, mu pomohl přežít slovy: „Narovnej se, blbče. Ale i uvnitř!“ Stránský později dodává: „Kolem nás

je pořád nějaké ztělesnění onoho koncentračnického mrazu, ale to na vás od okamžiku, kdy se narovnáte, nefunguje.“ Mimochodem, zřejmě nejstarší zobrazení křesťanů, která můžeme vidět v římských katakombách, jsou vzpřímené modlící se postavy.

A ještě něco. Pamětníci si vzpomenou, s jakou silou výzva „Vzpřimte se a zdvihněte hlavu!“ zněla z úst kardinála Františka Tomáška o první neděli adventní roku 1987, když zahajoval první rok Desetiletí duchovní obnovy, věnovaný blahoslavené Anežce. O dva roky později, krátce po jejím svatořečení, vidíme na našich náměstích statisíce lidí vzpřímených a se zdviženou hlavou. Nyní, po pětatřiceti letech, je opět třeba uniknout z pasti bezradnosti a strachu. Dokážeme to, když se nebudeme hrbit před nikým, kdo nám chce namluvit, že je s námi konec.

Jan Rückl

P O Z V Á N Í *na prosinec*

Ve čtvrtek 5. prosince v 9 hodin se na faře sejde **Klub seniorů**. Hostem bude Míla Müller ml., téma setkání: „Zajímavé počasí, které pamatujeme“.

Ve čtvrtek 5. prosince od 17 hodin proběhne v kostele sv. Mikuláše **Mikulášská besídka**. Děti se mohou těšit na divadelní představení, společné zpívání, návštěvu Mikuláše a andělů, a samozřejmě i na dárky. Přihlašování do neděle 1. 12. na adrese kancelar@farnostvrsovice.cz nebo na papír v zadní části kostela sv. Václava. Vstupné 120 Kč za dítě.

V pátek 6. prosince v 18 hodin bude v kostele sv. Mikuláše sloužena **poutní mše svatá**. Pravidelná večerní bohoslužba u sv. Václava v tento den odpadá.

V neděli 8. prosince od 16 hodin se v kostele sv. Václava uskuteční **Adventní koncert Prahy 10**.

Ve čtvrtek 12. prosince v 19 hodin se uskuteční další z řady **Zimních večerů u sv. Václava**. Hostem bude tentokrát Martin Loučka, psycholog, zakladatel Centra paliativní péče. Promluví na téma „Dobrý konec, všechno dobré. Aneb jak se připravit na dobrou smrt, co je dobré umírání... o posledních chvílích našeho života.“

V pátek 13. prosince bude od 15 do 18 hodin v kostele sv. Václava **příležitost ke svátosti smíření**.

V pátek 13. prosince po večerní mši sv. (cca v 18:45) proběhne **úklid kostela**

sv. Václava po instalaci vánočních stromů. Budeme vděční za pomoc.

V sobotu 14. prosince od 15 hodin se v kostele sv. Václava bude konat **adventní duchovní obnova**, kterou povede farář Artur Matuszek. Na program jsou dvě přednášky a mše svatá s nedělní platností.

V neděli 15. prosince ve 20 hodin se uskuteční tradiční **Vánoční koncert Ondřeje Škocha a jeho hostů v divadle Mana**. Můžete se těšit mj. na Scholu od sv. Václava. Vstupenky si můžete koupit v předprodeji divadla Mana.

V úterý 17. prosince v 15 hodin budou v kostele sv. Václava předávány dary pro naše bližní v nouzi v rámci akce **Vánoce dál**. Tu pořádá naše farní charita, více se o ní dočtete na straně 2.

Od 17. do 23. prosince (s výjimkou neděle 22. prosince) se budou každé ráno konat v kostele sv. Mikuláše **mše sv. se Staročeskými rorátními zpěvy**. Ve všední dny začínají v 7 hodin, v sobotu v 8 hodin. V těchto dnech se naopak nebudou konat pravidelné večerní bohoslužby.

V pondělí 23. prosince bude od 15 do 18 hodin v kostele sv. Václava **příležitost ke svátosti smíření před vánočními svátky**.

Během vánočních svátků by měl být **kostel sv. Václava** otevřen v čase bohoslužeb, dále pak **na Štědrý den i na Boží hod od 12 do 15 hodin**.

Mše svaté o Vánocích

Úterý 24. prosince (Štědrý den)

16.00 mše svatá pro rodiny s dětmi (kostel sv. Václava)

24.00 půlnoční mše svatá (kostel sv. Václava)

Středa 25. prosince (slavnost Narození Páně)

8.30 mše svatá (kostel sv. Václava)

10:30 mše svatá pro rodiny s dětmi (kostel sv. Václava)

Čtvrtek 26. prosince (svátek sv. Štěpána)

8.30 mše svatá (kostel sv. Václava)

Pátek 27. prosince (svátek sv. Jana Evangelisty)

18.00 mše svatá se svěcením vína (kostel sv. Václava)

Sobota 28. prosince (svátek sv. Betlémských dětí)

8.00 mše svatá (kostel sv. Václava)

Neděle 29. prosince

8.30 mše svatá (kostel sv. Václava)

10:30 mše svatá pro rodiny s dětmi (kostel sv. Václava)

Úterý 31. prosince (svátek sv. Silvestra)

16.00 mše svatá na poděkování za uplynulý rok (kostel sv. Václava)

Středa 1. ledna (slavnost Matky Boží Panny Marie)

9:30 mše svatá (kostel sv. Václava)

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Anna Duchková

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 24. 12. 2024, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 13. 12. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Mila Müller ml. (MiM). Další autoři: Anna Duchková (AD), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rückl. Korektura: Alena Lišková Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.